*स्कन्धानल m. = स्कन्धाग्नि.

स्कन्धावार m. 1) *das königliche Hauptquartier im Felde.* — 2) **Heer.*

*स्कन्धिक m. = स्कन्धवाह्.

स्कन्धिन् 1) Adj. *mit einem (starken) Stamme versehen.* — 2) *m. *Baum.*

*स्कन्धिल m. N. pr. eines Mannes.

स्कन्धेमुख Adj. *das Gesicht* oder *den Mund auf den Schultern habend.*

स्कन्धोग्रीव Adj. (f. ई und fehlerhaft आ) Bez. *einer best. Form der* Bṛhatī.

स्कन्धोपनेय n. *ein best. Friedensbund.*

स्कन्ध्य Adj. (f. धा) *zur Schulter gehörig* u. s. w. Angeblich = स्कन्ध इव.

स्कन्न s. u. स्कद्, स्कन्द्.

स्कन्नव n. *das Sichstopfen —, Dickwerden des Blutes.*

स्कन्नभाग Adj. *dessen Antheil verschüttet —, verloren ist* Maitr. S. 3,6,10 (74,3). Kāṭh. 25,7.

स्कभ्, स्कम्भ् (स्कभ्नाति, स्कभ्नोति, *स्कम्भते, चस्कभान) 1) *befestigen, stützen, stemmen.* — 2) etwa *feststampfen* VS. 9,13. TS. 1,7,8,1. — Caus. स्कभित *befestigt* u. s. w. VS. 8,59. — Mit अप in अपस्कम्भ्. — Mit आ *feststellen in* oder *bei* (Loc.). — Mit उप *durch Stützen aufrecht halten.* — Mit नि in निष्कम्भ (fehlerhaft). — Mit प्रति 1) *sich entgegenstemmen.* — 2) *sich stützen auf* (Acc.) Maitr. S. 4,5,9 (77,3). — Mit वि 1) *befestigen.* — 2) *figere* (ein Geschoss). — 3) *sich losmachen, entfliehen* Bhaṭṭ. — Caus. विष्कभित und विष्कम्भित 1) *befestigt.* — 2) *bespickt —, reichlich versehen mit* (im Comp. vorangehend) Lalit. 45,18. — 3) *zurückgedrängt, abgewiesen.*

स्कभन n. Vâsav. 99,2 nach dem Comm. = शब्द्.

स्कभाय्, °यति 1) *befestigen, stützen.* — 2) *hemmen, Einhalt thun;* mit Acc. — Mit *अभि, अभिस्कभायत् P. 3,1,84, Vârtt. Schol. Vgl. jedoch Kielhorn's Ausg., wo statt dessen मही अस्कभायत् gelesen wird. — Mit वि *befestigen.*

स्कभिवी Absol. zu स्कभ् RV. 10,65,7.

स्कभीयंस् Adj. *kräftig stützend.*

स्कम्भ् s. स्कभ्.

स्कम्भ m. 1) *Stütze, Strebepfeiler.* — 2) *N. pr. eines Mannes.

स्कम्भदिग्ध Adj. *dessen Gabe feststeht.*

स्कम्भन n. *Stütze, Pfeiler.*

स्कम्भनि (TS. 1,1,6,1) und °नी (Nomin. °नीस् VS. 1,19) dass.

स्कम्भसर्जन n. und °सर्जनी f. *Spreize an einem Pfeiler.*

स्कम्भिण्य (!) m. N. pr. eines Mannes. Vielleicht स्काम्भायन्य zu lesen.

स्कर् s. 1. कर् mit उप, परि und सम्.

स्कवन n. *das Stochern* in दत्त°. Vgl. स्कु.

स्कान्द 1) Adj. *a) vom Gotte* Skanda *herrührend* u. s. w. — *b) von* Skandsvâmin *herrührend.* — 2) m. MBh. 13,2013 fehlerhaft für स्कन्द्. — 3) n. = स्कान्दपुराण.

स्कान्दपुराण n. und °समुच्चय m. Titel Opp. Cat. 1.

स्कान्दप्रभासखण्ड n. desgl.

*स्कान्दविशाख Adj. von स्कन्दविशाख.

स्कान्दवैशाखमाहात्म्य n., स्कान्दशंकरसंहिता f. und स्कान्दसूतसंहिता f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

*स्कान्दायन m. Pl. Pl. zum Sg. स्कान्दायन्य.

*स्कान्दायन्य m. Patron. von स्कन्द्.

स्कान्दोपनिषद् f. = स्कन्दो° Opp. Cat. 1.

*स्कान्धिन् m. Pl. *die Schule des* Skandha.

*स्काम्भायन m. Pl. Pl. zum Sg. स्काम्भायन्य.

*स्काम्भायन्य m. Patron. von स्कम्भ.

स्कु, स्कुनोति, *स्कुनाति (आवरणे, आप्लवने, अप्रक्षरणे, उद्भृतौ), (दत्तान्) स्कुत्वा (so st. स्कुप्त्वा zu lesen) Âpast. Çr. 1,31,24. स्कौति; 1) *stören, stöbern, stochern,* — *in* (Acc.). Vgl. दत्तस्कवन. स्कूयमान (अग्नि) Maitr. S. 2,1,11 (12,19). — 2) *bedecken, überschütten* Bhaṭṭ. — Intens. चोष्कूयते *zusammenscharren, an sich heranziehen.* — Mit अव in अवस्कव्. — Mit आ 1) *durch Stochern zerkleinern* Çat. Br. 1,2,1,5. — 2) *Einschnitte machen* (in den Ohren von Thieren) AV. 12,4,6. — Mit नि, vgl. निष्कावम्, welches *zerfetzend* bedeutet und richtiger निःष्कावम् geschrieben würde. — Mit प्रति *in Erwiederung bedecken, — überschütten* Bhaṭṭ. Vgl. अप्रतिष्कुत.

स्कुन्द्, *स्कुन्दते (आप्रवणे, आप्लवने). — Mit प्र in प्रस्कुन्द्.

*स्कुभ्, स्कुभ्नाति (रोधने, स्तम्भे, धारणे). Hierher zieht der Comm. स्कुत्वा (!) Âpast. 1,31,24, das er durch विलिख्य erklärt. Zu lesen ist स्कुत्वा. — Mit वि, विस्कुभ्नाति, विस्कुभ्नोति Vop. 16,1.

स्कृत् Adj. in कोश°.

स्कृधोयु Adj. in अस्कृधोयु.

*स्कौनगर n. N. pr. eines Dorfes der Bâhîka.

*स्कौनगरिक Adj. von स्कौनगर.

*स्खद्, स्खदते (स्खदने, विदारे). — Caus. स्खदयति und स्खादयति mit अप, अव und परि.

*स्खदन n. = विद्रावण, विदार, स्थैर्य, पाटन, क्लेशोत्पादन, हिंसा.

*स्खदा f. gaṇa गवादि.

*स्खद्य Adj. von स्खदा.

स्खल्, स्खलति (ganz ausnahmsweise, insbes. metrisch auch Med.) 1) *straucheln und dadurch in's Schwanken gerathen, taumeln, stolpern, stekken —, hängen bleiben, stocken* (von der Rede). तस्याज्ञा वज्रिणो वज्रमिव नास्खलि केन चित् so v. a. *stiess auf keinen Widerstand* Hem. Par. 1,28. — 2) *straucheln,* so v. a. *irren, fehlgehen, fehlgreifen.* — 3) **sammeln.* — 4) स्खलित *a) strauchelnd, stolpernd, taumelnd, unsicher* (Gang), *schwankend.* — *b) stockend, stecken —, hängen geblieben, aufgehalten, gehemmt, unterbrochen, gestört, stockend* (von Worten und Reden). — *c) träufelnd, herabfliessend* Mâlatîm. (ed. Bomb.) 284,5. — *d) stutzend.* — *e) woran Etwas fehlt, mangelhaft, zu wenig.* — *f) fehl gegangen, sich irrend in* (Loc.). लेख्ये so v. a. *Nichts darin leistend, Pfuscher.* — 5) स्खलितवत् *fehlgegangen, gewichen von* (°तस्) 170,4. — Caus. स्खलयति und *स्खालयति 1) *stocken machen.* — 2) *Jmd zurückhalten, abwehren* (von einem Thürsteher gesagt). — Mit अप in अपस्खल्. — Mit परि *taumeln.* — Mit प्र 1) *straucheln, taumeln, stolpern.* — 2) प्रस्खलित *a) strauchelnd, taumelnd.* — *b) fehl gegangen* (in übertragener Bed.). — Mit प्रति, °स्खलित *abgewehrt* Çiç. 17,21. — Mit वि 1) *straucheln, stolpern* Çiç. 15,91 (57). — 2) विस्खलित *a) stockend* (Worte). — *b) fehl gegangen, sich geirrt habend in* (im Comp. vorangehend), *einen Fehltritt begangen habend* Gâtakam. 26,29. — Mit सम् in संस्खलित.

स्खल 1) m. *a) das Straucheln.* — *b)* = खल 1) *a)* zur Erklärung von अपस्खल Sâj. zu Çat. Br. 1,7,3,26. — 2) fehlerhaft für स्थल.

स्खलन n. 1) *das Straucheln, Schwanken, unsicherer Gang, das Stocken* (einer Rede). — 2) *Verschiebung* (eines Gewandes). — 3) *das Anstossen, Darankommen, Daranrühren* Çiç. 7,26. — 4) *Ergiessung* (des Samens). — 5) *das Hereinfallen in* (im Comp. vorangehend). — 6) *das Kommen um* (Abl.) in अ° Nachtr. 6. — 7) *das Fehlgehen, Sichirren in* (im Comp. vorangehend).

स्खलित 1) Adj. s. u. स्खल्. — 2) n. *a) das Straucheln, Taumeln, Stolpern.* पद° Pl. 306,12. — *b) das Fehlgehen, Versehen, Missgriff, — in* (Loc. oder im Comp. vorangehend). — *c) Einbusse, Verlust* 315,7. — *d) *Betrug, List, Kriegslist.*

*स्खुड्, स्खुडति (संवरणे).

*स्तक्, स्तकति (प्रतीघाते).

स्तन्, स्तनति *donnern, dröhnen; brüllen, brausen* RV. AV. *unarticulirte Laute ausstossen* Vâsav. 228,1. — Caus. स्तनयति dass. und *knattern* (vom Feuer). स्तनयति *es donnert* (Âpast.), स्तनित